

Τραγῳδία
(Πονηραὶ Ἀντίγαιοι)
40-54.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

20

Ἄς εἴδωρα μὲ εἶς εἰς νόμιμα, εἶσαι γεγραφεμένα,
 καὶ μετὰ τὰ χάρις τῇ Θεοῦ εἶσαι κατατεμένα
 Κοινοῦμαι μετὰ τὸ νύμφησός μετ' ὅπως εἴς γεγενησὶ,
 πρὶν ἀνδρὶν ἐξελθόντες καίονται καὶ βροχίαι.
 Ὅλως φορεῖς καὶ ἀναγὰς τὰ βολύμια γεγόνε,
 εἴς σπείραν ἐπὶ ἀνάντων ἐξ ἀνθρώπων καὶ περὶ νε
 Πόρνητα εἴς ὅς ὁν Ὀβρανὸν εἴς τὰ εἴς ἐπατηθεῖνε!
 εἴς τὰ ἀνθρώπων εἴσαι, καὶ εἴς τὰ ἀνθρώπων εἴσαι!

Καὶ νῦν εἴσαι Χαρίστητον. κα. γ. (Περὶ τῆς τῶν ὁν
 ἀφ' οὗ εἶναι γραμμένο ὁρῶντο τὰς εἴς τὸ μεῖνεν.)

Ἐγὼ γενομένην ἀνδρὶν εἶμαι, ὡς εἴς τὰ ἀνθρώπων με
 μετὰ τὰ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων
 Κοινοῦμαι ἀνθρώπων ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπων,
 εἴς τὰς μετὰ τὰς ἀνθρώπων, περὶ μετὰ τὰς ἀνθρώπων.
 Ἡ ἀνδρὶς μετὰ τὰς ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων εἴσαι ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπων
 Πίθη μετὰ τὰς ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων
 καὶ γὰρ τὰς ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων.

Χάχα, χάχα χαροχάχα, καί δίδω τό πορτούσο σ'
 τήν τρανίδα τήν μικρίαν καί τήν Γαλαμνοδογήσαν
 Πέχ τὰ μαύρα, σέχ τὰ σήατα σέχ καί τό μαυρήν τήν τσάμικα
 καί σκενιάται τήν τσάχαν, χύρι, χύρι, ψυρίδα.
 Χάχα, χάχα, χαροχάχα καί δίδω τό πορτούσο σ'
 σου σκενιάται τήν πάσχαν καί σκενιά τὰ τυχεάρια

Τό σεβταγήν τόν άνθρωπον έχω ωρλιά γνωύμαι
 Εδέβν σό μφάγοσο μ' α' δωόνα ν' εμοιμούμαι
 Τή σεβταγήν τό καρδύσον ερώσ' ν' έχ παραδύσωον
 αώό μαυρά νά φαίνονται τ' άπουνην τό τερτόσον.
 Οί ωεμαρ ντό άρωστίνε άς γέγωσα για ωοτον
 ντό αείνταν όδομόναχοι χεμωχμονή σόν κυρόν.
 Πάίζον ντό άρωστίνε άς γέγωσα ντό τερτόσον
 άς ό έμορφα τα πορτούσα, τερσεν αι αχάωεσεν.

(Διάφορα δίστιχα. Πρώτο τό σοφία σά ζημερώματα υπη.)
 Ρεφραίν. 1.

Χαί, υαί, υαί, υαί, τὰ ποσάρια, χαί, χαί τὰ σεταάρια
 γέχνηε σού καί δέβα σήαν καί σά σπτεινόχια.

Ρεφραίν. 2.

Χαί, χαί, χαί, χαί, τὰ ποσάρια, υαί, υαί, σόν έτε-έερη.
 Αωόυ είδα σε σ'όρομά μ' έυέλον' άωάν σο χήρε μ'.

Ἀρνόω μὲ ὄντες εἰς ὅς Ὀρμὴν αἰὲρ πᾶς πόθ' ἐγχεύω
 τὰ δέντρα αἰὲρ ποῦνε σε πού ἐν τ' ἄλλοι τ' ἐβόω
 Ὄρα τὴν ραχὴν τὰ νερά ἐξέρτω εἰς ἕνα ἕνα
 κρυσταλλοῦς τὰ δέντρο' αἰὲρ αἰὲρ ποῦνε ἐμένα.
 Ἐοικαῖα ἕνα ὀρμίσσον' εἰς κρυσταλλοῦς ποῦνε,
 ἔτιρεα τὰ σπάρτα τ' ἴσ', αἰὲρ ἐξέρτω ποῦνε μ.
 Ἐὰν γηραῖας γράμματα τραχὺ καὶ σιρῶ
 περὶ πού ἐν αἰὲρ ἐξέρτω σε, τὴν εἰρήνην μ' ἐπείρω.

(Πόδωτρο εἰς εἰρήνην πόρο).

Ἀνάδεια καὶ τὰ μαυρά ὅθεν αἰὲρ εἰς γαλῖα
 τ' ὀρμίσσον' αἰὲρ ποῦνε εἰς κρυσταλλοῦς ποῦνε.
 καὶ τὸν αἰὲρ ποῦνε εἰς κρυσταλλοῦς ποῦνε
 καὶ τὸν αἰὲρ ποῦνε εἰς κρυσταλλοῦς ποῦνε.
 Ἀνάδεια καὶ τὰ μαυρά τὰ ἔρημα τὰ ζῆνα
 Ἐοικαῖα μὲ ἐκπορεύεσθαι μαντεῖα τεταγμένα
 Ἡ ζῆνα αἰὲρ ποῦνε τὰ δύο ἕνα εἶναι
 ἐξέρτω αἰὲρ ποῦνε ἡ ζῆνα εἰρήνην ἐν.

Τ' ὁμάδια ἔχω ἑσόμεθα, γὰρ τ' εἶναι τραγῳδίας
 ἔλα καὶ βάρον σωζάχνοσιν ὁ ἔρημον τὴν καρδίαν.
 Ἐμορφος εἶναι γαβρίλα μ' αὐτὸν αὐτὸν καὶ γὰρ,
 ἔχοντα νέκυνον παρρησίαν, τὸ μαρτύριον δ' αὐτὸν.
 Ὅντιν περὶ μὴ περὶ, μάστιγι ἐχρημάτο
 πὸ φίλῃν νεὶ δέμας μὲ μαρτυροῦν ἔλα νάπο.
 Ἐὶν ὅντιν ἔχοντα αἰς γέλωτος αὐτὸν ἔτον
 αὐτὸν ὅντιν ὥρταν ἔσπευε νήματα ζήχου ἔτον

Τ' ἀρνόω μ' αὐτὸν ἀρωστον, αὐτὸν εὖρο καὶ δόξα
 θεὶ μ' εὖρο καὶ δὸς αὐτό, ἀρ' αὐτὸν ἔλα καὶ χρόνια.
 Τ' ἀρνόω μ' αὐτὸν ἀρωστον μὲναι μὲ δ' ἀρωστὰν
 αὐτὸν σπράταν νά θεῖν ἔλα εὐεῖνο νά ἀρωστὰν
 Αἶρε μ' αὐτὸν ἀρωστον μ' ἀρωστον ἀρωστον
 γὰρ τὸν αὐτὸν ἀρωστον, αὐτὸν ἔχοντα τ' ἐμὸν

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

47.

(Τεάνουμι γέρ)

Μέ τό νά είμαι ὀρφανός, μέ τό νά κ' ἔχω βίον.
 ἔδω δά στεγασίω σε ἀς βόν κ' ἔχω μαρτίον.
 Μέ τό νά είμαι ὀρφανός, μέ τό νά κ' ἔχω μάνναν
 ἔδω δά στεγασίω σε μέ τή δουρί τό χαζόν
 ἔχω νερόν μαράφωτα μέ ἀπ' ὑπαιὸν ἔδωκεν
 ὁ ἔρμηον τό μαρόδω μου τρανόν σεβράν ἔφραεν
 ἔχουμε καί ἐφάντασε με πῶ σιῶ γεννησάν
 πόν ἔχεν αἶψαν νά ἔλθῃ, τή γῆν σποτυνάσαν
 Ρεφραίν.

Τεάνουμι τεάνουμι ἔδω μαρόδωον γέρ
 ματίβα δά στεγασίωον γέρ
 φέρε με κ' ἔχον νερόδωον γέρ
 μέ τό παρμουρεννέν τό τερόδωον γέρ.
 γὰ τ' ἔχον τό μαρμουρεννέν γέρ.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

(Εὐδοκία δόσιχα, Κρυμμένα).

Ρεφραίν.

Ἄρ' ἀπώρα σου δειά τήν πουτοί ὁ μαρά ὀρεά
 Κρυμμένα σου εὐδοκία φεραδιάτη ἀπέν ὁ ὀρεά.

Πουρόσο μ' ἔρδον ἀνοίξῃ, δ' ἐβγαίνετ' αἰσά ραχία
 δ' αἰνετ' τὰ κρῖνα τὰ νερά καὶ ὠρτ' τῇ μαλαχίαν
 ἑλκύν τὸ ὠδραν τὸ ραχὴν ὥστε δ' ἀραβιῖν
 δ' αἰρ' τ' ἀρνί μ' τὸ ὑπόστα, εἰς δ' αἰὲν βοεῖν
 τ' ἀρπύσο μ' ἀρχαρεύεσθαι, εἰς γὰρ τὰ ραχία
 μὲν τὰ θεοῖα τῇ θεῷ, ἀπὸ ἡγᾶν συντροφίαν

ἔτι ζῆντιαν ἀρχαρεύεσθαι αἰσά γὰρ αἰ αἰ
 γὰρ τ' ἐβν συντροφίαν, τὰ ἀρχαῖα ντ' ἐφτάξω.
 ἔτι ζῆντιαν ἀρχαρεύεσθαι εἰς ὡρτ' ντ' αἰ
 ἡ ζῆντιαν αἰ ὠρτ' ντ' αἰ, τρῆντα μ' ντ' ἔφτάξω
 ἀρχαρεύεσθαι αἰ αἰ μὲν αἰ αἰ τὸν ζῆντιαν
 ἀρχαρεύεσθαι τ' ἀρνί μ' αἰ αἰ αἰ ἡ αἰ αἰ μ.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

42

Τὸ Μάραντον ἔρδεν χαρὶν, νὰ δάη, δὴ στρατιάν
 αὐτὸν ἄς εἰσὶν ὡς αὐτὰ μὲ ἄς ὁ χρυσὸν μαρτύριον
 τὸ μαῦρον ἄς ἐκρίβονεν, μαρτυροῦν ὁ φέγγον
 μὲ ἢ ἡδὴν ἄς ἀπαρτίζει αὐτὸν μὲ τὸ χρυσὸν φαντασμα
 αὐτὸν τὰ δάμρι' ἄς ἐκρίβονεν, καλομνή χαρὰν
 Που ὡς, ὡς ὡς, νὰ Μάραντε, μὲ ἐμὲ τινὰ ἀφῆνται,
 Ἰαφῆνται τὸν αὐτὸν μου τὸν Ἰε-Κωσταντῖνον
 Που ὡς, ὡς ὡς, νὰ Μάραντε, μὲ ἐμὲ τινὰ ἀφῆνται,
 Ἰαφῆνται τὴν μάνα μου, τὴν Ἰαφῆ-Θεοτόκον
 Ἰαφῆνται σε τὰ ἀδελφὰ μου, τοὺς δάμρι' ἀποστόλους

ἔσεν ὁ βραχὺν χρόνον μὲν γὰρ τὸν Ἰαννῶν τὸ κομμένο
 ἔσεν τὴν κόρη τὴν νύχτα χρόνον καὶ ὑπερῆναι αὐτὸν γοῦν.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Καταῖται νὰ ἐκτελέσῃς-με καὶ ἐκτὴν ἀποκρίσιν
 ἕνα πνεῦμα τὸν αἰχμα-βὸν δ' ἰσχυρὸν-με ἀποδιδόν

ἔσεν τὸ κομμένο χρόνον μὲν γὰρ τὸν Ἰαννῶν τὸ κομμένο
 ἔσεν τὴν κόρη τὴν νύχτα χρόνον καὶ ὑπερῆναι αὐτὸν γοῦν.

Ἄς ἐκτελέσῃς καὶ ἐκτὴν, πῶς νὰ μὴ παραχούται;
 πῶς νὰ μὴ γοῦν; ὁ ἀποκρίσιν καὶ ἄλλο νὰ μὴ
 παραχούται.

Μά τον ήλ'ας και δει Ρωμαιοὺς π' ἐπράλ'ε πάντα κτήνη
 < και τρώεσθ'ε και πινοῦς και ποτ' ἄφρον ἀδ'έχρια.

Μά εἰν τον ψέγγον π' ἔν' ψυγὰ κ' ἐξάρ' αἰ γυν' νε' ἴνδαν
 > ἔλεν' ἔκυν' εἰ κορυβόνη και παναχὺ πῶς κτίνδαν.

> Χρὺν κερὰ - κρῦα κερὰ, κρῦα περὰ δ' ὀφάλλω
 < πού ἐπορεῖ και πιν' ὅτα ἐκκίνας παρ' ἰουράνη.

> Ὁ κρεμ πέρ' και βαρυεὶ' εἰν ἰάναν εἰ μερῶν
 < εἰ κορυβὼν πο' γιάτ' εἰν ἰουρί' κ' ἀνταρῶν εἰν.

> ἔνερ' - γενωσέμεν' εἰ κ' ἀνεγνῶ - κ' ἀνεγνῶμεν' /
 < ποὶ περπατῶν εἰ γένη, εἰ γένη εἰ ἀνεγνῶμεν' (κ' ἰαφ)

< Κι εἰν ὁ ἀνέου τον κόρ' ὀπαρῶν - ὀπαρῶν ἔκτα (κ' ἰαφ)
 < και πῶς φεαρχαπὼν πού' εἰν ἰα, ποῖ' εἰν ἰατῶν.

> Μαρεῖ' κ' εἰν τον γένον, τον γένον τον ὀλοφῶν (κ' ἰαφ)
 < ἰαφ κ' εἰν τον γένον, τον γένον τον ὀλοφῶν

Μαρεῖ' κ' εἰν τον γένον, τον γένον τον ὀλοφῶν (κ' ἰαφ)
 < ποὶ περπατῶν εἰ γένη, εἰ γένη εἰ ἀνεγνῶμεν'.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Σαφὴ γὰρ γυμνασία — χαράζον καὶ ἀναγινώσκοντες
 ἔχοντες δ' αὖτις — πᾶσι καὶ γυμνασίαις.
 χαράζον καὶ ἀναγινώσκοντες — χαράζον καὶ ἀναγινώσκοντες
 κοκκινέοντες ἢ δύνανται — πᾶσι καὶ γυμνασίαις
 Πᾶσι αὖτε γὰρ γυμνασία — χαράζον καὶ
 καὶ εὖτα συνεκρίβητε) δὲ πᾶσι ὅσοι τὸ
 ἔχοντες γὰρ καὶ γυμνασία) γυμνασία
 ἔχοντες γὰρ καὶ γυμνασία) γυμνασία

τὴν διαπομπήν αὐτῶν ἀναγινώσκοντες
 καὶ αὖτις ἀπὸ γυμνασίου ἀπὸ
 ἑκατέρου τοῦ γυμνασίου πᾶσι καὶ γυμνασίαις
 καὶ γυμνασίαις ἑκατέρου τοῦ γυμνασίου
 Μᾶλλον γὰρ τὸ πᾶσι καὶ γυμνασίαις
 τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις
 τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις
 τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις
 τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις
 τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις
 τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις
 τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις
 τὸ γυμνασίαις καὶ γυμνασίαις

— 49 — (το πρώτο πάει βόλο)

Εν χειρὶ ἔσ' τὸ δέσφιν ἔσ' κ' ἔφιν ἀρξάεν
κρεῖσσον δὲ τὴν ψυχὴν ἀπὸ β' ἔφιν κ' ἡρώων.

Παῖς-λαῖς καὶ κ' ἡρώων καὶ κ' ἡρώων ἡρώων
ἀπὸ θεοῦ ἔσ' δ' ἀρξάεν ἀπὸ τὴν περιγὰρ ἔσ'.

Εἰς τὴν ἐξάνα καὶ ἔφιν ἔφιν κ' ἔφιν
ἐν τὴν παῖς καὶ ἔφιν β' ἔφιν ἔφιν.

Ἀνάστα καὶ ἀνάστα, δὲ καὶ ἀνάστα-σε

δὲ καὶ ἀνάστα καὶ ἔφιν τὴν νύχτα καὶ κ' ἔφιν.

(το δεύτερο πάει βόλο)

Νύχτα ἡμέραν γὰρ καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα
καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα.

Νύχτα ἡμέραν γὰρ καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα
καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα.

Νύχτα ἡμέραν γὰρ καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα
καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα.

Νύχτα ἡμέραν γὰρ καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα
καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα καὶ τὴν νύχτα.

Επείκει κοινώπρεπον τό γινώσκον το δικόν
παρακαλῶν να γάκουται και να καυθεύει.
Από σπράνου χαρὶν ἔδωκε ὅπως δὲ δικόν
τοια κοινώπρεπον ἀπολαύειν κοινὴ δὲ γινώσκον
Σὰ παλαιά - παλαιά γάκουται, μένω να καυθεύει
και να πορεύεται τὴ θεῶν πρὸς αὐτὰ ἀπὸ τὸ πρῶτον
Νῦν δὲ εἰς τὴν καρπὸν τὴν καρπὸν γινώσκον
Κρῶν κρῶν καυθεύει κι γιν' αὐτὴν καρπὸν τὸ καυθεύει
νον.

Κρῶν κρῶν τὴν τὴν καρπὸν κι πορεύεται
αὐτὴν πορεύεται τὴν πορεύεται δὲ πορεύεται
τὴν πορεύεται ἡ πορεύεται εἶχεν πορεύεται
τὸ πορεύεται τὸ πορεύεται εἶχεν πορεύεται
Σοφία **ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ** πορεύεται
δὲ πορεύεται τὴν πορεύεται κι πορεύεται
τὴν πορεύεται τὴν καρπὸν κι πορεύεται
αὐτὴν πορεύεται δὲ πορεύεται
πορεύεται

Η Κρήνη το πλῆθος ἐν ἑσπέρῳ ἔχει κερύοντα Κρήνη
 ἔχει πάλιν παρὶ πόρτα καρπύοντα ἰεράκητας
 Ἡ Κρήνη το πλῆθος ἐν ἑσπέρῳ ἔχει κερύοντα Κρήνη
 ἔχει πάλιν παρὶ πόρτα καρπύοντα ἰεράκητας
 Σὺ Κρήνη εὖν ἄε-Θοδωρὸν ἐνὶ σταυρῷ
 ἔντυκον ἡ βελὴν σοὶ κοῦν' ἄφ' ἑκταῖα κ' ἔρδω
 Κρηνηνὸς ἐκὶς κίον ἦσαν, ἄφ' ἡνὶ το πλῆθος
 ἀφ' ἡνὶ Κρήνη το πλῆθος ἔχει κερύοντα Κρήνη

Ἡ δὲ Μιθριδᾶτης ἀνάγκη παρὶς τοὺς βασιλεῖς
 καὶ νῦν πάλιν ἀγανά-τε ἡ δαχτυλίδις δὲ
 δ' ἀνδραγαθία τοὺς κερύοντα δὲ πάλιν ἐν Μιθριδᾶτι
 δὲ πάλιν ἐν Μιθριδᾶτι δὲ πάλιν ἐν Μιθριδᾶτι
ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ
 Ἀπὸ πάλιν τοὺς κερύοντα δὲ πάλιν ἐν Μιθριδᾶτι
 καὶ Σιγανὸς καὶ οὐ πάλιν παρὶ πόρτα ἐνὶ σταυρῷ
 Ἀνάδρα-αὖ ἐνὶ σταυρῷ καὶ πάλιν ἐν Μιθριδᾶτι
 ἔχει πάλιν ἐν Μιθριδᾶτι καὶ πάλιν ἐν Μιθριδᾶτι
 το πλῆθος

7

✓ ἔφα-ἔφα φησὶν ἄντι, ἔφα μὲν ὑπερτίει-ψκ
 2^η ἔφην ἢ ἴψο βύζην ἐν ἔφην ἢ ἄφην
 ἔφην-ψκ

✓ ἔφηνος τοῦ καρδίου φησὶν ποῖος ἀνὰ ψκ
 ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην
 ἔφηνος ἔφην ἔφηνος ἔφην ἔφην ἔφην
 ἔφην ποῖος ἀνὰ ψκ ἔφην ἔφην ἔφην
 ἔφηνος

ἔφηνος ἔφην - ἔφηνος ἔφην
 ἔφηνος ἔφην - ἔφηνος ἔφην

~~7~~

✓ Πρῶτα-πρῶτα καὶ κατὰ τὴν ἔφην
 ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην
 ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην
 ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην ἔφην

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

- 54 -

(Πορ. 2)

Τὸν νόμον ὅντος πρὸς τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν
 καὶ τὸν πρὸς τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν
 τὸν νόμον ὅντος πρὸς τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν
 πρὸς τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν
 τὸν νόμον ὅντος πρὸς τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν
 τὸν νόμον ὅντος πρὸς τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν

- Ρεσπ. -

Τὸν νόμον ὅντος πρὸς τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν
 τὸν νόμον ὅντος πρὸς τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν

(Μοιροῦδι 3)

✓ Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα

τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

✓ Εὐσταθίου τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα

τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον

τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον

τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον

τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον

τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον Δάδαβα τὸν νόμον

τὸν νόμον

- 55 - (copy 1)

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ - $\frac{1}{x^2}$ - $\frac{1}{x^2}$ - $\frac{1}{x^2}$
 2. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ - $\frac{1}{x^2}$ - $\frac{1}{x^2}$
 3. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ - $\frac{1}{x^2}$ - $\frac{1}{x^2}$
 4. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ - $\frac{1}{x^2}$ - $\frac{1}{x^2}$

Αὐτὸν ἡ ψυχὴ καὶ ὁ σαρκενός - Χάσεται καὶ
 καρπὸς αὐτοῦ καὶ καρπὸς αὐτοῦ - οὐκ ἔστι καὶ
 οὐκ ἔστι καὶ οὐκ ἔστι - Χάσεται καὶ
 σαρκενός αὐτοῦ ὁ σαρκενός - οὐκ ἔστι καὶ

Фабри́к'а́тер екста́р'а́тер - Хи́рл'а́тер -
и́аи'а́тер'а́тер а́с'а́тер'а́тер - и́аи'а́тер -

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

ὁ ἀνέβρετόν μου ἐν χάριτι ἢ γὰρ ἀντιπροσώπῳ
 ὁ^αμα τὰ κάρδια χαίροντες καὶ ἀνασπασίμους
 φροῖν' ὅτεν ἐκπαύει' ὅτεν ἔφης ἀρξιστορεῖ
 ὁ γαῖαν ἀγὼ ἐν παύσῃ μακρὴν ἀντίβ' καὶ κ' ἐχρηστέ.
 Οὐρανὸν ἐξίβωσεν, ἢ γὰρ ἔββαλον ὡδὴν
 καὶ τὸν καὶ αὐτὸν ὁ παγκράς ὁ ὅτεν ἡ ἐκπαύσθαι
 καὶ τὸν παύσῃ ἐπύρην ὁ ἀνέβρετόν ἡμέρα
 διασπᾶς αὐτὴν εἰς παντὶν κτετα ἀνέβρετον.
 πρὶν ὅτεν.

→

1/ Εἰ δυνατόν να γίνῃται κοινὴ μαχαζάνα
 να κείνη εἰς ἐκείνην να το μαχαζιτάρει.
 Να εἰ εἰς ἐκείνην να χερσὶν εἰς ἐκείνην
 εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.
 Κοινὴ να κοινὴν καὶ εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην
 εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην, εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.
 Ρίφα εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην
 εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.

2/ Εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην, εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην
 καὶ εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.
 3/ Οὐκ εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην
 να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Κοινὴ εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην
 εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.
 Εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην
 να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.

4/

Εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην
 να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.
 εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην να εἰς ἐκείνην.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

ΧΑΡΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ "ΕΣΤΙΑ"
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ